

СОФИЙСКИ УНИВЕРСИТЕТ “СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ”
ФИЛОСОФСКИ ФАКУЛТЕТ
КАТЕДРА „ПУБЛИЧНА АДМИНИСТРАЦИЯ”

С Т А Н О В И Щ Е

от проф. д-р Александър Иванов Маринов
Софийски Университет „Св. Климент Охридски”

относно

дисертационен труд на Венко Иванов Петков,
докторант на самостоятелна подготовка
към катедра Публична администрация
на тема:

„Усъвършенстване на изпълнението в администрацията
на органите на съдебната власт”

за присъждане на образователна и научна степен „доктор”
по научна специалност 3.3. Политология (Публична администрация)

София
2017 г.

I. Обща характеристика на дисертационния труд

Дисертационният труд „Усъвършенстване на изпълнението в администрацията на органите на съдебната власт”, представен от Венко Иванов Петков, отговаря - от структурна и съдържателна гледна точка - на изискванията на научната специалност 3.3. Политология (Публична администрация). Дисертацията покрива критериите на действащите нормативни документи (ЗРАС, Правилника за неговото прилагане, както и Правилника на Софийския Университет „Св. Кл. Охридски”) за присъждане на образователна и научна степен „доктор”.

Представен е дисертационен труд с обем 192 страници, разделен на увод, 3 глави, заключение и библиографска справка. Строго научният апарат съдържа съдържа 59 заглавия, допълнени с още 12 източника (нормативни актове и стратегически правителствени документи). Източниците са актуални, разнообразни, авторитетни и сред тях няма неизползвани, т.е. библиографията е пълноценно приложена. Възможно е да се отправи критична бележка за относително (в сравнение с обичайното за такива разработки) ограничената ползвана библиография, но следва да се отчита специфичния характер на проблемната област и особено на предмета на дисертацията. Т. нар. performance management е много популярно направление през последните 10-15 години, но разработките са концентрирани изцяло в сферата на изпълнителната власт, а за усъвършенстването на изпълнението в съдебната власт и особено в администрацията на нейните органи е писано много малко. Тук следва да се допълни, че дисертантът е отделил значимо място в цитираната научна литература на публикации на повечето български автори, работили по този предмет на научно изследване.

Избраната структура на дисертацията съответства на приетите стандарти за научно изследване, последователно са дефинирани

актуалността на проблематиката, обектът и предметът, целите и задачите на работата, тезата, използваните методи. Заслужава да се отбележи специално добросъвестното и аргументирано обосноваване на ограниченията на изследването, което е съществено с оглед на редица съществени методологически предизвикателства. Представени са синтезирани, но солидни работни дефиниции на редица свързани понятия. Детайлизирано е разгледан процесът на планиране, осъществяване и оценка на изпълнението на различните нива на управление. По-нататък в логично обвързани части са представени: основните теоретични аспекти на капацитета за усъвършенстване на изпълнението, спецификата на управлението на изпълнението в съдебната власт и нейните администрации, връзката между капацитета за усъвършенстване на изпълнението и други елементи на административния капацитет. Общото впечатление от структурата на дисертационния труд на Венко Петков говори за изградена изследователска култура.

Представеният от дисертанта автореферат отговаря на изискванията.

II. Обща характеристика и оценка на резултатите и приносите в дисертационния труд

Цялостната ми оценка на предлагания дисертационен труд е определено положителна. Прилагайки както утвърдени копцепции, така и свои самостоятелни идеи, Венко Петков допринася за обогатяване на научното разбиране за изучаваната проблематика.

Бих конкретизирал оценките си за **достойнствата на дисертацията** в следните **четири пункта**.

Първо, ориентацията към една актуална и ставаща все по-значима в глобален и национален контекст изследователска проблематика. По-доброто емпирично измерване и теоретично осмисляне на управлението на

изпълнението е ключова задача пред българското държавна власт и отделните ѝ клонове, без решаването на която е невъзможно преодоляването на множество, придобиващи не само хроничен, но и кризисен характер проблеми на публичното управление у нас.

Второ, формулирането на изследователската теза при добросъвестно въвеждане на теоретико-методологически ограничения. На базата на възприетата логическа структура дисертантът стига до поредица от добре аргументирани и практически значими изводи, които имат съществено значение, надхвърлящо периметъра на съдебната администрация.

Трето, изграждането на много добре концептуализиран теоретичен модел на процеса на управление на изпълнението и прилагането на този модел към по-особения случай на администрацията на органите на съдебната власт.

Четвърто, предложеният подход за радикално трансформиране на съществуващата практика чрез внасяне на качествено нови (за нашата България) измерения и инструменти на усъвършенстване на изпълнението. Венко Петков се е справил много добре в това отношение, което създава предпоставки за по-нататъшно разработване на оригинална приложна методика, адаптирана към българските условия.

Основни научни и научно-приложни приноси

Основните научни и практико-приложни резултати от дисертационния труд водят до полезно увеличаване на знанията в представляват оригинално развитие в една все още слабо разработена научна област. Получените резултати и свързаните с тях приноси могат да бъдат класифицирани по следния начин:

Създаване на новости за науката и обогатяване на съществуващи знания, представени от изградената цялостна конструкция за анализ на

процеса на управление на изпълнението в администрацията на органите на съдебната власт.

Приложение на научните постижения в практиката

Първо. Систематизирани са редица реални и значими проблеми при управлението на изпълнението в съдебната власт и като цяло в българското публично управление. Този анализ би могъл да бъде много полезен - при съответно конкретизиране и по-нататъшно емпирично обосноваване (и разбира се, при желание да бъде ползван).

Второ. Разработени са насоки за практическо усъвършенстване на управлението на изпълнението, които могат да бъдат полезни за всички органи на съдебната и другите власти.

Може да бъде направен изводът, че **дисертационният труд и получените приноси са самостоятелно, авторско постижение на докторанта**. Самооценката на приносите в автореферата е коректна.

Оценка на публикациите по дисертацията

Предлаганият дисертационен труд е подкрепен с необходимия брой публикации, пряко свързани с темата на дисертационния труд, които представят резултатите от научното изследване.

III. Въпроси, критични бележки и препоръки

Изтъкнатите по-горе положителни страни на дисертацията категорично доминират в общата ми оценка за нея. Имал съм и имам конкретни въпроси, критични бележки и препоръки, които съм обсъждал и ще обсъждам с Венко Петков като научен ръководител и колега, но те не поставят под съмнение високото ми мнение за труда.

Бих отправил към дисертанта следния въпрос:

Кои са основните рискове от въвеждането на една по-строга и всеобхватна система за управление на изпълнението в администрацията на органите на съдебната власт?

IV. Заключение

Като имам предвид посочените тук научни и научно-приложни достойнства на дисертационния труд на кандидата, както и направените приноси в областта на изследването на управлението на изпълнението в администрацията на органите на съдебната власт, убедено предлагам на уважаемото жури да присъди на Венко Иванов Петков образователна и научна степен „доктор” по професионално направление 3.3. Политология (Публична администрация).

София, 26.09.2017 г.

Изготвил становището:

(проф. д-р Александър Маринов)